18/01/2022

Ηθική έξαρση για την εορτή του Αγίου Αθανασίου, στο ομώνυμο Μετόχι του, στην Κυψέλη

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Μέσα σε κλίμα άφατης κατάνυξης και με την παρουσία του λαού των Αθηνών, τόσο από το 6-ο Διαμέρισμα (Κυψέλη), όσο και από άλλα διαμερίσματα της πόλης, έλαβε χώρα εχθές Δευτέρα 17-1-22, ο πανηγυρικός εσπερινός – αρχιερατικό συλλείτουργο – για τον εορτασμό του στυλοβάτη της ορθοδόξου εκκλησίας μας, Επισκόπου Αλεξανδρείας, Μεγάλου Αθανασίου στο πανηγυρίζον μετόχιο του Παλαίφατου

Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Της περίσεπτης φυσιογνωμίας της πίστεώς μας, που με την θεολογική του οξύνοια και τον έμπεδο φιλοσοφικό του στοχασμό, κατέρριψε στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας τον ασεβή Άρειο και εδραίωσε την ορθόδοξη πίστη στον χριστιανικό κόσμο.

Στην αρχοντική Κυψέλη λοιπόν που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα μεταπολεμικά σκιρτήματα του αστικού εκσυγχρονισμού της Αθήνας μας και μας αναρριπίζει τόσες και τόσες έξοχες μνήμες από την μεγαλουργία της Φωκίονος Νέγρη, της πολιτισμικής δημιουργίας με την διαμονή σε αυτήν των κορυφαίων του πολιτισμού μας, Νίκου Γκάτσου, Κικής Δημουλά, Έλλης Λαμπέτη κ.α. αλλά και πολλών άλλων ακόμα ατίμητων πνευματικών επιτευγμάτων, συνέρρευσε ο αθηναϊκός λαός, στο λαμπροστόλι-στο με την βυζαντινή πορφύρα Μετόχι του Αγίου Αθανασίου, επι της οδού Κρίσης, για να τιμήσει την άχραντη μνήμη του κορυφαίου της πίστεώς μας.

Κατά την ορθόδοξη παράδοση, ο Άγιος Αθανάσιος είδε το φως της ζωής το 296 μ.Χ. ή το 295 κατά άλλους μελετητές της ορθοδοξίας. Οι γονείς του ήταν φτωχοί και δεν είχε την οικονομική άνεση για να λάβει την μόρφωση που επιθυμούσε. Πάραυτα με την επίπονη και σκληρή προσωπική του μελέτη, κατόρθωσε να σφυρηλατήσει ένα πολύ σπουδαίο θεωρητικό υπόβαθρο στην θεολογία και την φιλοσοφία.

Αλλά την ίδια ώρα που έλειπαν στην οικογένεια τα χρήματα για την επιβαλλόμενη μόρφωση, οι ευλαβικοί και ενάρετοι γονείς του, τον γαλούχησαν με αγάπη και ξεχωριστή φροντίδα, σε ευγενή ηθικά πρότυπα ζωής. Θεσμικά θα ενταχθεί στο φάσμα της ορθοδόξου πίστεως, με την χειροτόνησή του ως διάκονος το 312 μ.χ. απο τον πατριάρχη Αλεξανδρείας Αλέξανδρο. Η χρονική αυτή περίοδος ταυτίζεται, με τις μεγάλες αναστατώσεις στο φάσμα της ορθοδοξίας, απο την εμφάνιση της αίρεσης του Αρείου και των θεολογικά ομοϊδεατών του. Γεγονός που συγκλόνισε

τον ορθόδοξο κόσμο και υπέσκαψε το θεολογικό φρόνημα πολλών χριστιανών. Ο Άγιος Αθανάσιος ωστόσο καίτοι νεαρός στην ηλικία και χαμηλόβαθμος στην ιερατική ιεραρχία, προσήλθε με θάρρος και παρρησία στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας το 325 μ.Χ. και καταπλήσσοντας τους παρευρισκομένους επισκόπους, διατύπωσε ακλόνητα επιχειρήματα για την κατάρριψη του Αρειανισμού, εστιάζοντας στο Ομοούσιο της Αγίας Τριάδος. Ήταν μια εκδήλωση της υψηλής και στέρεας θεολογικής του παιδείας, γονιμοποιημέ-νης απο την ευλογία του θεού, προκειμένου να αποβληθεί το εξάμβλωμα της αρειανικής αιρέσεως απο το σώμα της εκκλησίας. Κατ΄ουσίαν όπως έχει καταγραφεί απο τους μεγάλους πατέρες της

τεώς μας
ου άφησε
η ιστορία.

Το 326 μ.Χ. ή το 328 ο Άγιος Αθανάσιος, εκλεγμένος απο τον κλήρο και τον λαό, ανήλθε στο ύπατο αξίωμα του επισκόπου Αλεξανδρείας διαδεχόμενος τον Αλέξανδρο. Και επισκοπούσε την διδασκαλία του κυρίου, με ευγενές θεολογικό ήθος, αλλά και με αυστηρά προσήλωση συνάμα στους ιερούς κανόνες. Γνωρίζοντας την καιροσκοπική θεολογικά συμπεριφορά του Αρείου, ο Άγιος Αθανάσιος του αρνήθηκε την κοινωνία. Κάτι που τον έφερε αντιμέτωπο, με την υψηλή πολιτική επιρροή που διέθετε στον αυτοκρατορικό θρόνο ο Άρειος, επισύροντας σωρεία διώξεων και βασανιστηρίων. Με αλλεπάλληλες συκοφαντίες πρός τους αυτοκράτορες Μ. Κωνσταντίνο, Κωνσταντίνο τον υιό, Ιουλιανό τον Παραβάτη και τον Ουάλη, ο Άρειος και οι συνοδοιπόροι του ειδωλολάτρες ή Εθνικοί όπως αποκαλούνταν, κατόρθωσαν να εκδιώξουν τον Αθανάσιο απο τον επισκοπικό θρόνο και να τον εξορίσουν συνάμα πολλές φορές. Όμως παρόλες τις διώξεις και τα παρελκόμε-να βασανιστήρια, δεν εκάμφθη ποτέ το υψηλό και αδαμάντινο φρόνημα του μεγάλου πατέρα της εκκλησίας μας. Ο Άγιος Αθανάσιος εξορίστηκε στην πόλη Τρίβερι (Τρέβιρα) της Γαλλίας, φυγαδεύτηκε στη Ρώμη και στην συνέχεια στην έρημο και για πολλούς μήνες έμενε κρυμμένος σε υπόγεια και τρώγλες, υφιστάμενος χίλιες μύριες ταλαιπωρίες. Συνολικά διήρκεσαν 46 ολόκληρα χρόνια οι αλλεπάλληλοι διωγμοί του. Ενώ εμβόλιμα πολλοί απο τους αυτοκράτορες που τον εξεδίωκαν αναγνωρίζοντας την πλάνη τους, τον ανακαλούσαν στο επισκοπικό του αξίωμα. Όμως και ο επόμενος νέος

αυτοκράτορας υπο την επίρροια των ανθρώπων του Αρείου, υπέπεφτε στο ίδιο ολίσθημα της δίωξης του Μεγάλου Αθανασίου, υιοθετώντας τις σκευωρίες που είχαν χαλκευτεί για τον σκοπό αυτό. Το χρονικό διάστημα που ο Αθανάσιος κρύβονταν στην έρημο, απόλαυσε την ηθική θαλπωρή και στήριξη των μοναχών της ερήμου, ηγέτιδα φυσιογνωμία των οποίων ήταν ο Άγιος Αντώνιος. Ο Αθανάσιος γοητεύτηκε απο την ιερά ασκητική μορφή του Αγίου Αντωνίου, που ήταν αξεπέραστο πρότυπο της μοναστικής ζωής και συνέγραψε έτσι και τον βίο του. Όμως είχε σημάνει η ώρα της ηθικής αποκατάστασης του Αγίου Αθανασίου, μετά απο πολύχρονες διώξεις και εξορίες και επέστρεψε έτσι μετά βαΐων και κλάδων στον επισκοπικό θρόνο της Αλεξανδρείας, διδάσκοντας και ιεραρχώντας τον ορθόδοξο λαό. Τελικά μετά απο όλη αυτή την πολύπλαγκτη και βασανιστική μακραίωνη θεολογική του πορεία, παρέδωσε το πνεύμα του στην θεία δύναμη στις 2 Μαίου του 373 μ.Χ.

Διάστικτο από κατάνυξη, αλλά και από τον ωραίο στολισμό της βυζαντινής πορφύρας – που έχει πάντα την φροντίδα και την μέριμνα του ευλαβούς προϊσταμένου του ναού, πατέρα Νικολάου Κουλιανοπούλου, αλλά και του σεπτού Μητροπολίτη Γουϊνέας και Β’ Διευθυντή του Πατριαρχικού Γραφείου Αλεξανδρείας Αθηνών, κ. Γεωργίου – το Πατριαρχικό Μετόχι του Αγίου Αθανασίου, ανέδυε τον άχραντο λυρισμό των πιστών και την ιερότητα της μεγάλης ημέρας της Ορθοδοξίας μας. Του πανηγυρικού εσπερινού, αρχιερατικού συλλείτουργου, χοροστάτησε

ο ευσεβής Μητροπολίτης Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος – που λαμπρύνει την εκκλησία μας, με το πολυμερές ιεραποστολικό του έργο - συλλειτουργούντων των ευσεβών Μητροπολιτών Ειρηνουπόλεως κ.Δημητρίου, Κινσάσας κ.κ. Θεοδοσίου, Πτολεμαΐδος κ.κ. Εμμανουήλ, του οικοδεσπότου του Μετοχίου του Αγίου Αθανασίου, Μητροπολίτου Γουϊνέας κ. Γεωργίου, αμφοτέρων σεπτών Επισκόπων, με πολυδύναμο ιεραποστολικό έργο, στο παλαίφατο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, που διακονούν τον λόγο του Θεού, του προϊστάμενου του Μετοχίου, πατέρα Νικόλαου Κουλιανόπουλου, αλλά και άλλων ιερέων, που με ευλάβεια προσήλθαν για να τιμήσουν την άχραντη μνήμη του Ιερού Αθανασίου.

Με το πέρας του εσπερινού, ο ευλαβής Μητροπολίτης κ.κ. Πρόδρομος, αφού μετέφερε το ευγενές εόρτιο μήνυμα του σεπτού Πατριάρχη και Πάπα του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β΄, εξήρε την προσφορά του Αγίου Αθανασίου στον ορθόδοξο κόσμο, τονίζοντας εμφατικά τις αρετές της αγάπης, της συγχωρητικότητος και της σεμνότητας που διέκριναν όλο τον ενάρετο βίο του, αλλά και τις ατέλευτες ηθικές θυσίες στις οποίες υπεβλήθη, για να κραταιώσει την ορθόδοξη πίστη και να ακυρώσει με την πολυδύναμη θεολογική του παιδεία, την δόλια αίρεση του Αρείου.

Περαίνοντας το αρχιερατικό συλλείτουργο, που τόσο εύφρανε το χριστεπώνυμο πλήθος, ο οικοδεσπότης Μητροπολίτης Γουϊνέας έλαβε το λόγο και ευχαρίστησε τους πιστούς, που με αγάπη και ευλάβεια προσήλθαν για να τιμήσουν την σεπτή μνήμη του ακρογωνιαίου λίθου της ορθοδοξίας μας και την εν γένει συμμετοχή τους στο πανηγυρικό διήμερο του Ιερού Μετοχίου και ευχήθηκε ολόθερμα σε όλους, η ευλογία και τα πρεσβεία του ενάρετου – της Ορθοδοξίας μας Αγίου Αθανασίου, να χαριτώνουν και να λαμπρύνουν ηθικά την ζωή τους.

Τονίζοντας την αδήριτη ανάγκη, σε δύσκολους καιρούς για την ελληνική κοινωνία, να αναβαπτιστούμε εσωτερικά, με τις διδαχές του Ιερού Επισκόπου Αλεξανδρείας και να πορευτούμε σε δρόμους ηθικής ευημερίας. Συνακόλουθα ευχαρίστησε τους ευγενείς εθελοντές του ναού τις κυρίες του φιλοπτώχου Ταμείου, αλλά και το ενοριακό συμβούλιο, για την ακαταπόνητη συμβολή τους, στο εορταστικό διήμερο. Επακολούθησε το παραδοσιακό κόψιμο της βασιλόπιτας από τον εμπνευσμένο Σεβασμιώτατο κ.κ. Γεώργιο και αρτοκλασία, με τις πατρικές ευχές του, για μια πνευματικά και ηθικά γόνιμη νέα χρονιά – 2022.